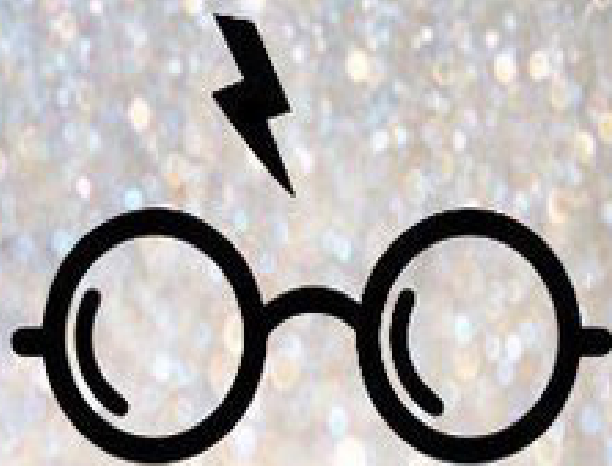

Oculus Reparo

Školní časopis ZŠ pro žáky s poruchami zraku

2. číslo

Oculus

Reparo

NÁŠ TÝM

Lukáš Jmenuji se Lukáš Brandýs a je mně 15 let. Chodím do ZŠ pro zrakově postižené na náměstí Míru. Mezi mé záliby patří sport, čtení knih a studium všeho možného.

Míša Jmenuji se Míša, mám ráda svoji rodinu a také odpočinek. V časopise jsem vytvářela křížovkou.

Lucie Dobrý den, jmenuji se Lucie, je mi 14 let. Ve volném čase ráda dělám sportovní gymnastiku. Zapojila jsem se do vytváření našeho prvního školního časopisu, protože chci podpořit naši školu, aby rodiče svých dětí i ostatní věděli, že se jenom neučíme, ale máme i nějaké projekty.

Vojta Jmenuji se Vojta Kotaška. Rád čtu fantasy knihy a občas se projedu na koloběžce.

Natálie Jmenuji se Natálie Kulíšková. Je mi 15 let. Chodím do 9. A. Jsem ráda ve společenském kruhu a ráda jsem středem pozornosti. Jsem průměrná žákyně se smyslem pro humor. Ráda plavu a sportuju, dělám atletiku, ale miluju míčové hry, třeba přehazku. Ráda pomáhám lidem.

Tomáš Jmenuji se Tomáš Kulíšek. Je mi 15 let a Chodím do 9. A. Baví mě sportovat a povídat si s kamarády. Jsem společenský a zábavný typ člověka, a proto jsem se přidal do časopisu.

Daniel Jmenuji se Daniel Kučera a je mi 14 let. Mám rád počítačové hry, zajímavé knížky a hraní scének. Do týmu jsem se zapojil proto, že je to pro mě něco, co si jen tak každý den nezkusím.

Tereza Mé jméno je Tereza Formánková. Je mi 15 let, chodím do 9. A. jsme jedna velká parta a kdybych řekla, že se s partou nudím, tak bych lhala. Mám všechny hodně ráda, včetně paní asistentky a paní učitelky. Měla jsem na ně štěstí a budu je vždy navštěvovat, až vyjdu z devítky. Miluju čtení knih, především Harryho Pottera od spisovatelky J. K. Rowlingové, ale teď čtu Annu od norského spisovatele Josteina Gaardera. Odjakživa ve volném čase buď čtu knížky, nebo jsem venku, kde provozuji sporty, třeba jízdu na kole a podobně.

Petr Ahoj, jmenuji se Petr Kulhánek, chodím do 9. třídy. Rád poslouchám Rap/R&B a nebo podcasty. Do školního časopisu jsem se zapojil, protože se rád seznamuji s novými a zajímavými lidmi.

Editorial

Milí čtenáři, držíte v rukou druhé číslo školního časopisu Oculus Reparo, ve kterém se dozvíte, co se v naší škole událo od září roku 2018. Doufáme, že si každý z Vás vybere článek, který ho zaujme, nebo pohladí po duši.

A na co se v tomto vydání můžete těšit? Čekají na Vás krátké zprávy z akcí, které naše škola uspořádala a užili jsme si je. Dále Vás potěší slohové práce, které jsme vytvářeli v hodinách českého jazyka. Vašemu oku neuniknou

obrázky šikovných malířů naší školy, anebo můžete načerpat inspiraci pro výběr knihy, kterou si třeba v blízké době přečtete. Pro zvědavé jsme přichystali krátký rozhovor s paní učitelkou Vrzalovou a Frenclovou. A pro ty, kteří dlouho nevydrží číst, máme přísloví, případně anketu. A na úplný závěr můžete vyluštit křížovku.

Pokud budete mít dotaz, připomínku, budete nás chtít opravit, nebo se k nám dokonce přidat, napište nám na školní

facebookovou stránku, nebo na e-mail frenclova@skolazrak.cz, budeme potěšeni a v blízké době Vám odpovíme.

Na závěr bychom se Vám chtěli omluvit za pozdní vydání druhého čísla. Však to znáte, někdy jde práce od ruky, jindy to jde hůře. Děkujeme za pochopení a přejeme Vám příjemné čtení a krásné letní dny.

*Šéfredaktorka školního časopisu
Oculus Reparo*

Škola, která žije

- 5 Fotografická soutěž
- 6 Edison
- 6 Exkurze do Hrdličkova muzea
- 7 Exkurze v ČT
- 8 Koncert Otevírání jara
- 8 Severočeské filharmonie
- 9 Starci na Chmelu
- 10 Běžecký kurz 2019
- 12 Itálie

Naše slohové práce

- 13 Život knihy: Harry Potter a kámen mudrců
- 13 Život knihy: Povídky malostranské
- 13 Můj Zázitek
- 14 Zázitek z prázdnin

Naše výtvarné práce

- 15 Ukázky
výtvarných prací

Četli jsme a doporučujeme

- 16 Jako v zrcadle, jen v hádance

Lidé naší školy

- 17 Pavla Vrzalová
- 17 Tereza Frenclová

Anketa

- 18 Co jste dělali o prázdninách?

Křížovka

- 19 Křížovka

Přísloví

- 20 Přísloví

Oculus Reparo – školní časopis žáků 2. stupně ZŠ pro zrakově postižené náměstí Míru, Praha 2.

Redakční tým: Lukáš Brandýs, Michaela Gorolová, Lucie Hřebíčková, Vojtěch Kotaška, Natálie Kulíšková, Tomáš Kulíšek, Daniel Kučera, Tereza Formánková.

Do časopisu také přispěli: Vojtěch Vachta, Filip Jabůrek, Lucie Čechová, Daniel Hubr, Karolína Kovaříková.

Šéfredaktor: Mgr. Tereza Frenclová

Grafická úprava: Žáci předmětu mediální techniky.

Fotografie a obrázky v časopise byly nafoceny P. Vrzalovou, T. Frenclovou, D. Kučerou, T. Kulíškem, D. Kolaříkovou a M. Chamradovou.

Obrázky a logo z filmů Harry Potter byly staženy z internetu a využity pouze pro účely tohoto časopisu. Aktuální číslo časopisu najdete na internetových stránkách skolazrak.cz nebo na školní facebookové stránce.

Fotografická soutěž

26. 6. 2019, v nejteplejší červený den, se všechny třídy druhého stupně vydaly na školní výlet. Žáci 6.A a 7.A vyrazili do Chuchle, kde poznali zvířátka místní zoologické zahrady. 8.A navštívila státní zámek Křivoklát a někteří žáci 9.A absolvovali desetakilometrový

pochod až do Skochovic, kde přespali do druhého dne.

Nejenže žáci měli na daných místech připravený program, dokonce se všichni mohli zúčastnit fotografické soutěže, která byla poslední den škol-

ního roku vyhlášena. Odborná porota se obtížně rozhodovala, protože přišlo mnoho kvalitních fotografií. Nakonec se porota shodla, že ocení tři nejlepší fotografie. 1. místo získal T.

Kulíšek z 8.A, na 2. místě se umístily D. Kolaříková a M. Chamradová (bývalé žákyně 9.A). Ostatní přihlášené fotografie získaly zasloužené 3. místo. Každý zúčastněný byl právem oceněn.

Vítězné fotografie můžete zhlédnout v tomto článku.

Edison

V naší škole se koná každý rok již tradičně projekt Edison. To znamená, že na týden přijedou studenti z jiných zemí a vypráví nám o své zemi anglicky. Tentokrát přijeli studenti z Ruska, Gruzie, Jordánska, Indie a Pákistánu.

Bylo to velmi zajímavé. Nejvíce se mi líbila přednáška o Indii. Také se mně hodně líbila přednáška o Jordánsku. Vždy na konci projektu nám studenti vaří

svá jídla ze své země a my je ochutnáváme v aule.

Celkově se mi tento projekt líbí, hlavně to že si procvičím anglický jazyk a dozvím se mnoho nových informací.

Lukáš Brandýs

Exkurze do Hrdličkova muzea

Paní učitelka Pavla Vrzalová nám zařídila exkurzi v Hrdličkově muzeu.

Odcházeli jsme po druhé vyučovací a šli směrem na Albertov. Poté, co jsme dorazili na místo, vešli jsme na chodbu a několik minut čekali. Přibližně po deseti minutách přišla slečna a zavedla nás do místnosti, kde jsme si odložili kabáty a batohy.

Mohli jsme zde vidět i několik vystavených kostí. Prohlédli jsme si je a potom nás slečna zavedla do další místnosti, kde jsme měli prezentaci. Všichni žáci naší třídy se posadili ke stolu a slečna nám uvedla program s názvem

Sběratelé kostí.

Celý program byl o tom, co se stane s člověkem po jeho smrti. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí. Například se podle několik let staré kosti dá zjistit věk, dokonce i pohlaví. Slečna nám ukazovala nejen pravé kosti, ale i kosti člověka postiženého nějakým onemocněním.

Prezentace trvala přibližně hodinu. Po prezentaci jsme z modelu skládali kostru člověka. Potom se s námi slečna rozešla a my se šli obléknout a odešli jsme zpátky do školy.

Prezentace se nám velmi líbila.

Byla zajímavá, dozvěděli jsme se spoustu nových informací, ale i takových, které už jsme věděli.

Maya Maršálková & Lucie Hřebíčková

Exkurze v ČT

Tednoho dne jsme se se třídou vydali na exkurzi do budovy ČT1 v Praze Na Hřebenech. Ráno jsme se setkali u školy, a vyrazili jsme. Všichni jsme byli opravdu zvědaví, jaké to tam bude. Po dvaceti minutové trase plné požďuchování a smíchu jsme se konečně dostali k samotné budově ČT.

Když jsme vešly dovnitř, ohromila nás už jen samotná velikost čekárny. Sedli jsme si na červené pohovky a čekali jsme. Zanedlouho jsme se ale opět zvedli a vydali jsme se na samotnou ex-

kurzi.

První část exkurze jsme strávili ve velké přednášecí místnosti, kde byly kamery, kostýmy a také moderátorský koutek. Posléze jsme se mohli podívat na samotné kamery a vyzkoušet si, jaké to je být moderátorem.

Dále jsme se přesunuli do samotného nahrávacího studia, kde se zrovna natáčel další díl Kouzelné školky. Byla to celkem zábava, jelikož jsme mohli vidět, jak se chovají herci, když nehrají svou roli.

Poté jsme se přesunuli k obrovské místnosti, ve které se měl natáčet nějaký nový film. Bohužel jsme se ale nemohli podívat dovnitř, jelikož byla místnost čerstvě vymalovaná. A tak jsme se vydali dále.

Poté jsme se přesunuli ke 3D modelu celého areálu a dozvěděli jsme se pár velice zajímavých informací! Například to, že areál má svou vlastní hasičskou stanicí!

Potom jsme se s areálem rozloučili a vydali jsme se na únavnou zpáteční cestu do školy.

Exkurze byla opravdu skvělá! Já osobně jsem si jí opravdu užil! Spousta srandy, zajímavých věcí a informací! Pokud budete mít příležitost vyrazit také, tak se jí hned chyťte!

Daniel Kučera

Koncert Otevírání jara

Koncert Otevírání jary Dne 13. března se u nás ve škole uskutečnil koncert OTEVÍRÁNÍ JARA. Vystoupili u nás studenti a někteří jejich učitelé ze Školy Jaroslava Ježka, z Gymnázia pro zrakově postižené a z Konzervatoře a střední

školy Jana Deyla. Hráli tu na různé hudební nástroje a zpívali mnoho krásných písniček. Zúčastnil se i náš sbor a třída 8. A, která zahrála jejich nacvičené divadlo o Lakomé Barce.

Vojta Kotaška

Severočeské filharmonie

V pátek 1. 3. 2019 jsme si zpestřili dopolední vyučování koncertem klasické, nikoli nudné, hudby. O nevšední kulturní zážitek se postaralo kvarteto složené z členů Severočeské filharmonie z Teplic pod vedením pana Kirse. O tom, že koncert líbil všem, žákům i učitelům, se můžete přesvědčit z ohlasů žáků:

Karolína, 9.A: Na koncertě jsme se dozvěděli, že vážná hudba není jenom smutná či pochmurná a pro dospělé, ale že je také veselá. Myslím, že se koncert líbil spoustě dětí i učitelů. Mně se nejvíce líbily skladby A. Vivaldiho a A. Dvořáka.

Tereza, 8.A: Koncert se mi líbil, byl uklidňující. Když jsem zavřela

oči a zaposlouchala se do hudby, tak jsem měla pocit, že se nesu na obláčku, který nikdy nezmizí.

Daniel, 8.A: Koncert se mi celkově líbil. I když tento styl hudby není úplně můj šálek kávy, koncert jsem si užil. Mohl jsem relaxovat a při tom se něco naučit.

Maya, 8.A: Na koncertě jsme

slyšeli spoustu známých, ale i neznámých skladeb. Dozvěděli jsme se také hodně nových informací.

Lucie, 8.A: Děkuji za krásné hraní a za povídání ke každé skladbě. Dozvěděla jsem se spoustu nových informací ze světa hudby.

Starci na Chmelu

Jednoho krásného dne ve škole při hodině Českého jazyka nám naše paní učitelka oznámila, že vybírá 50 Kč na divadlo Starci na Chmelu v divadle Radar.

Náš výraz na obličejích nebyl nejlepší, když paní učitelka oznámila, že na představení pojedeme až v 19:00 od školy, protože v tuto hodinu se válíme v posteli.

Ale naše třída je pro každou srandu, a když se řekne, že je to povinné, tak prostě musíme jít, co by za to dali jiné děti...

Před školou jsme měli sraz v 18:45, ale ne všichni jsme přišli včas. Když jsme se nakonec všichni sešli, mohli jsme jít na zastávku metra I. P. Pavlova a jeli jsme na stanici Vltavská. Když jsme se po dlouhé době dostali před divadlo Radar, bylo zde spousta lidí a rodičů, kteří čekali na otevření a všichni se divili, že nám to tak sluší. Ale do divadla se

má přeci chodit slušně oblečeně, nebo ne?

Když nám otevřeli, všichni se nahrnuli do dveří, poté jsme šli po prudkých schodech do šatny před sál, kde se měl odehrávat děj.

V šatně jsme si odložili, batůžky a pomalu jsme se přesouvali do sálu, kde jsme se pohodlně usadili a netrpělivě čekali na zahájení programu.

Když jsme se posadili, tak jsme se okolo sebe začali rozhlížet a překvapilo nás, jaký to byl rozdíl, když jsme byli v Národním. Ale i tak to tady bylo velmi útulné a pohodlné. Po pár minutách zhasla světla a všichni s napětím mlčeli a koukali se vpřed.

Příběh byl o studentech, kteří měli asi 17 let. Parta se skládala z 8 studentů, ze tří chlapců a tří dívek. A taky nesmí chybět zamilovaný pár. V příběhu se hodně

zpívalo, tančilo a bylo to pěkné a krásně sehrané.

Příběh trval přibližně 2 hodiny a mezi tím byla jedna 5 minutová přestávka. Když dohrála poslední písnička, tak se aktéři uklonili a začali jsme tleskat, moc se jim to povedlo a myslíme si, že potleskem jsme jim to dokázali.

Při odchodu pro věci jsme si vyměňovaly svoje názory a většinou jsme se shodli, že to bylo hezkém.

Když jsme vyšli z divadla stáli tam rodiče a paní učitelka nás vypouštěla postupně k našim rodičům.

Děkujeme paní učitelce Sochové a Frenclové, že nás vzaly na tak hezké představení, příběh v nás doznívá stále.

Tereza Formánková a Natálie Kulíšová

Běžecký kurz 2019

Naše škola každoročně v měsíci březnu organizuje běžecký kurz v okolí Hrnčířských boud v Krkonoších.

V sobotu 16. 3. 2019 v 9:30 jsme měli sraz u školy. Jakmile přijel autobus, začali jsme nakládat kufry a běžky a okolo 10. hodiny jsme vyjžděli směrem k chatě Mír, která se nachází v Krkonoších. Všichni jsme byli nedočkaví, protože po cestě nebyla ani jedna vložka a ještě k tomu relativně hodně přšelo. Jak jsme vyjeli do Černého dolu, postupně přibývalo mnoho sněhu a až jsme dojeli pod horu na parkoviště, všude byl krásný bílý sníh a sněžilo. Následně jsme vyložili kufry, lyže a naložili je do rolby, která je vyvezla až nahoru k chatě. Když se nám rolba ztratila v zimní krajině, čekal nás tříkilometrový výlet k našemu

ubytování.

Cestou vymyslel pan učitel Konder hru, kdo nejrychleji řekne a zpozoruje turistickou značku. Tuto hru jednoznačně vyhrála naše spolužačka Natálka. Jak jsme došli k chatě, nanesli jsme věci do chaty a násled-

tom jsme šli na večeři.

V neděli jsme se dlouho rozcvičovali a běhali s hůlkami, aby se začátečníci naučili používat hůlky a my pokročilí si vše zopakovali. Potom jsme si udělali malé kolečko před chatou a jezdili jsme v něm. Po obědě jsme sjížděli k místnímu potoku a nazpátek k chatě. Později jeli zkušenější s panem učitelem Konderem na Oddech a nazpátek k chatě Mír.

V pondělí jsme všichni šli pěšky k Oddechu, tam jsme si nasadili běžky a jezdili jsme v okolí. Odpoledne jsme jeli k místně známému občerstvení Svornost. Když jsme už dorazili, všichni si mohli něco objednat.

ně nám byly přiděleny pokoje. My jsme byli na pokoji s Vojtou, Matoušem a Mandym. Po vybalení zavazadel jsme měli velkou schůzi, abychom se dozvěděli, jak bude probíhat náš pobyt. Po-

V úterý jsme měli odpočinkové dopoledne, protože byl již třetí den. Při odpočinku po obědě jsme měli přednášku od naší vedoucí, jak a kdy máme použít na

běžky vosk. Odpoledne jsme jeli k Lesní boudě a tam jsme si dali všichni horkou čokoládu se šlehačkou. Zpátky jsme jeli okolo vysílače a z kopečka až k chatě.

Ve středu jsme jeli směrem k lesní boudě, ale na křižovatce před ní jsme se utábořili, zkoušeli a testovali naše zkušenosti.

Dopoledne také přijel pan zástupce Daniel Kubín. Po obědě jsme jeli s panem učitelem Konderem na Tetřeví boudy, bylo krásné počasí. Později jsme vyrazili k Lesní boudě, kde nám paní ředitelka koupila kofolu. Následně jsme projeli kolem vysílače přímo k chatě. Než jsme se vrátili z výletu, u chaty za pomoci paní Staňkové, kluků a holek vyrostla nádherně oslňující závodní trať.

Ve čtvrtek se běžely závody. I když ještě kalendář ukazoval, že je zima, bylo velmi teplé počasí. Závody proběhly výborně, navíc se nikdo nezranil. Na 1. místě se umístil Miroslav Buďárek, na 2. o pouhou vteřinu Tomáš

Kulíšek a na 3. Lukáš Brandýs. Odpoledne jsme jeli na Kolínskou boudu, tam si všichni dali zmrzlinový pohár. Já jsem si dal palačinky. Počasí bylo opravdu ok-

ouzlující. Večer bylo vyhodnocení závodů a byly rozdány ceny. Ještě před tím odjel pan zástupce Kubín.

V pátek dopoledne jsme jeli na rozhlednu přes Lesní boudu. Na vrcholku věže byl nádherný výhled na okolní krajinu. Po obědě jsme jeli s panem Konderem po okolí a ostatní se také dobře bavili ve sněhu. Potom jsme šli do chaty a začínali se balit. K večeri byl kuřecí řízek a po hlavním jí-

dle jsme měli zmrzlinový pohár (já měl ovoce se šlehačkou). Po večeri jsme měli poslední schůzi, na které jsme se dozvěděli, jak to bude probíhat následující a poslední ráno na horách.

V sobotu jsme vstali, dobalili a šli na snídani. Potom jsme naložili věci do rolby a vyšli jsme po týdenním běžkařském kurzu do Černého dolu. Jak jsme došli na parkoviště, kde stál náš autobus, který jsme za chvíli naplnili zavazadly. Před nasednutím jsme se rozloučili s personálním pracovníkem chaty Mír a také jsme poděkovali paním učitelkám za spoustu zkušeností, zážitků a nová přátelství. Po tomto rychlém poděkování jsme nasedli a odjeli z Krkonoš až do Prahy ke škole na náměstí Míru.

Lukáš Brandýs, Tomáš Kulíšek

Itálie

V pátek dne 30. 8. 2019 jsme vyjeli se školou směrem Itálie do kempu Mare Pineta. Autobus byl plný dětí, které se těšily na pobyt u moře. Po cestě do kempu jsme dvakrát zastavili. Poprvé jsme zastavili na Česko-rakouských hranicích, podruhé jsme stáli v Rakousku. Když jsme konečně dojeli po 13 hodinách na místo našeho pobytu, přátelsky nás přivítali a označili nás registračními náramky.

Po příjezdu a vybalení jsme šli k moři. První pohled na moře a první dotyk písku nás velmi uklidnil z dlouhé a náročné cesty. Další dny jsme přenášeli paddle boardy a pomáhali slabším osobám. Jindy jsme chodili do města a nakupovali potraviny, hračky, suvenýry a osvěžující zmrzliny. V kempu jsme byli ubytováni v mobilehousech. Jedli jsme každý u svých domků a stravovali nás čeští kuchaři. I když u kempu bylo hned moře, i tak nás to lákalo do bazénu. Na konci zájezdu

jsme navštívili San Marino. Na výletě dělali vynikající pizzu a zažili jsme mnoho zážitků.

I přes nějaké konflikty a nepříjemnosti jsme si pobyt v Itálii moc užili a neradi jsme se vraceli.

Tomáš Kulíšek, Lukáš Brandýs, Vojta Kotaška, Vojta Vachta

Život knihy: Harry Potter a kámen mudrců

Jmenuji se Harry Potter a kámen mudrců a jsem první kniha ze série vyprávějící o Harry Potterovi. Narodila jsem se v roce 1997 v Anglii. Ve své hlavě mě odnosi-
la J. K. Rowlingová. Ilustroval mě Johny Duddle. Mojí sestru přeložil do vašeho českého jazyka Vladimír Medek. Byla jsem devětkrát upravená do dnešní podoby. Vydaly

mě v nakladatelství Bloomsbury v Londýně v roce 1997. A tak začala moje úspěšná cesta následována dalšími šesti knihami a později i filmy. Mohou si mě přečíst všichni čtenáři od devíti let. Rozhodně by si mě měli přečíst fanoušci filmu o Harry Potterovi. Byla bych ráda, kdyby se se mnou seznámili fanoušci Harryho Pottera dřív než

s filmem, protože obsahují scény a zápletky, které se ve filmu neobjevily. Tak doufám, že se spolu brzy uvidíme a že si mě přečtete.

Těším se na vás,

vaše kniha Harry Potter a kámen mudrců

Lucie Čechová a Daniel Hubr

Život knihy: Povídky malostranské

Zdař bůh. Jmenuji se kniha Povídky malostranské. Nejdřív, než mě vydaly, vycházely moje povídky v časopise Lumír. Jako celý soubor jsem byla vydána v roce 1877. Jo a kdo mě vlastně napsal? Jednoznačně mohu říct, že Jan Neru-

da, který mě nechal vydat v nakladatelství Grégr a Fred.

Povídky jsou napsány tak dobře, že jsou čtivé neje pro dnešní čtenáře od 12 do 99 let, ale i pro ty, kteří mají rádi tajemno a okolí Malé

Strany. Myslím, že si mě koupí asi 80 lidí ze 100.

Tak ahoj, těším se, že se spolu vydáme do tajů okolí Pražského hradu!

Filip Jabůrek

Můj Zážitek

Moje prázdniny byli celkově skvělé.

Tyto prázdniny se děly jen samé dobré věci. Vše se dělo tak, jak jsem si představoval. Skvělých zážitků jsem měl opravdu hodně ale tento opravdu vyčnívá nejvíce. Moje dovolená.

Letos jsme letěli na dovolenou do Bulharska, přesněji do města Sopot. Poprvé jsme letěli v sedmi lidech. Já, mamka, taťka, babička, prababička, teta a můj bratranec.

Bylo nás hodně, takže jsem se vůbec nenudil, ba naopak jsem si dovolenou moc užíval! S bratrancem jsme stavěli hrady z písku, zakopávali se do země a nebo jsme vykopali díru hlubokou jako moje nohy! Vlny občas dosahovali až tři a půl metru! Já a táta vlny milujeme, takže jsme se v nich radostně cachtali. Ke konci dovolené se ale vlny začaly líbit i bratranci a připojil se k nám. Vlny také přinášely medúzy. (Naštěstí to nebyl žádný velice silný druh.)

Ale to nás samozřejmě neodradilo. Tátu samozřejmě jedna dostala a já následoval chvilku po něm. Medúzu mi hodila vlna k paži a na jednu šup. Naštěstí mi nic nebylo a jen to zabořilo.

Prázdniny v Bulharsku byli opravdu skvělé! Moc jsem si je užil a doufám, že se v budoucnu opět vrátíme.

Dan Kučera

Zážitek z prázdnin

Byl čtvrtek ráno a rozhodli jsme se jet na houby. Vybrali jsme si les v Černých Voděradech, do kterých jsme vyrazili autem. Auto řídila sousedka z 6. patra našeho domu. Mě posadili na místo spolujezdce, jelikož mám dlouhé nohy. Za mě dali do dětské sedačky sousedčina vnuka, protože mu jsou 3 roky. Vedle něj na sedadle uprostřed seděla moje maminka, která už se nemohla dočkat, až bude v lese. Poslední zbylé místo v autě obsadila moje sestra.

Vyrazili jsme a cestou jsme si povídali o tom, kolik každý z nás nasbírá hub. Těsně, než jsme dorazili do Voděrad, jsme zjistili, že silnice, která tam vede, je uzavřená. To znamenalo, že jsme to museli někudy objet. Jeli jsme dlouho a pořád jsme nikam nedorazili. Zkusili jsme použít navigaci na našich telefonech, ale zjistili jsme, že nemáme signál. Po chvíli se nám signál vrátil a mohli jsme tam konečně dojet. Bylo tam hodně aut, ale naštěstí

se nám podařilo najít místo kde zaparkovat. Když jsme vystoupili z auta, tak jsme v rybníce, jenž se nacházel hned u parkoviště, uslyšeli něco šplouchnout. Podívali jsme se tam a já jsem si myslel, že to byla kachna. Ono to ale potom vylezlo ven z vody a byl to pes. Vzali jsme si naše košíky s nožíky a vyšli jsme si směrem do lesa.

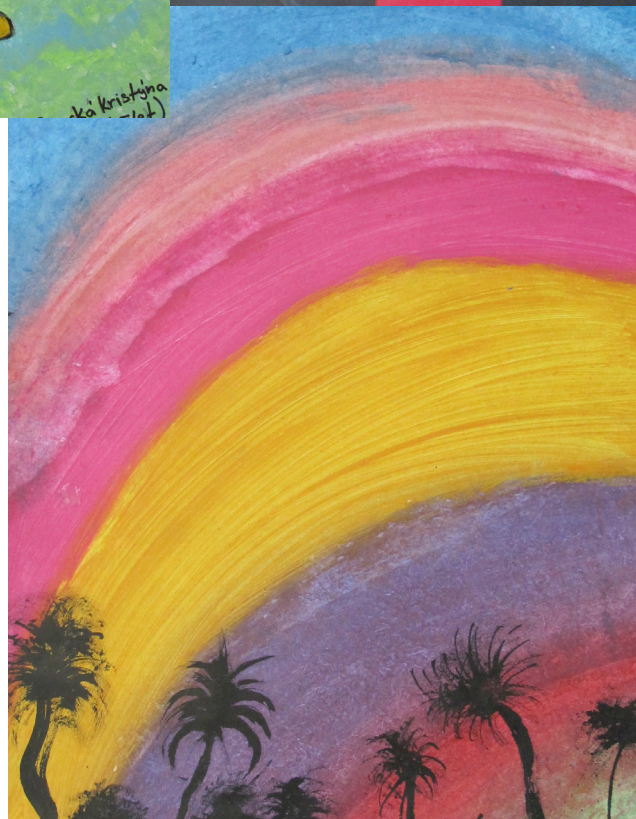
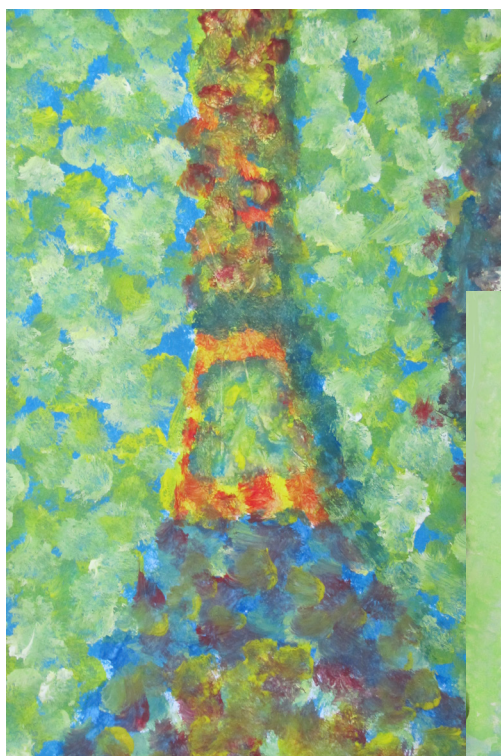
Když jsme vešli do lesa, zdálo se, že toho moc nenajdeme. Všude rostly samé nejedlé nebo jedovaté houby a vypadalo to, že ostatní houbaři, se kterými jsme se setkali v lese, už všechny houby nasbírali. Netrvalo dlouho a taky jsme začali nalézat houbičky. Pro houby, které rostly pod malými stromky, jsme posílali sousedčina vnuka, protože by se tam nikdo jiný z nás nevešel. Nasbírali jsme mnoho druhů hub, ale nejvíce jsme asi našli klouzků, protože jejich křiklavě oranžová barva jde velmi dobře vidět. Prošli jsme les trasou, po které chodíme vždycky, a když jsme se vraceli

zpátky ke vchodu do lesa, už jsme měli košíky tak plné, že nám z nich padaly houby.

Došli jsme k autu, dali houby do kufru auta a vyrazili zpátky do Prahy. Na cestě zpět jsme se naštěstí už neztratili, ale o kousek dál byla uzavřená zase jiná silnice. Tentokrát jsme ale znali místo, kde jsme, a věděli jsme kudy jet domů. Když jsme přijeli k domu, tak nás musela sousedka vysadit, protože její vnuk byl objednaný k holiči a jinak by to nestihli. Tak jsme si vzali košíky a rozloučili jsme se.

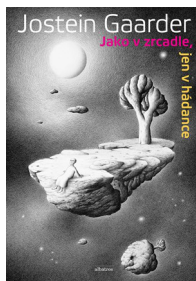
Přišli jsme do bytu, prohlédli jsme se, jestli nemáme klíšťata a někdo se i osprchoval. Ségra si vyšla na procházku a já jsem s mámou očišťoval houby. Máma je potom zpracovala. Něco jsme uložili do mrazáku a něco jsme nechali pro naši babičku. Ségra přišla domů a už se nikomu z nás nechtělo do konce dne cokoli dělat. A tak jsme nic nedělali!

Ukázky výtvarných prací

Jako v zrcadle, jen v hádance

Doporučujeme tuto knihu:

Název knihy: Jako v zrcadle, jen v hádance

Autor knihy: Jostein Gaarder

Něco o knize:

Kniha je určena pro přemýšlivé děti, jedná se o napínavé filozofické přemítání plné životní moudrosti napsané formou příběhu krásného a tajemného zároveň.

O čem kniha je:

Kniha popisuje poslední půlrok života mladé dívky jménem Cecilie, která trpí leukémií a všichni vědí, že brzo zemře. Jen ona sama si to nechce připustit, a je proto velmi smutná a zároveň našt-

vaná, jelikož nemůže být venku s ostatními dětmi a sáňkovat se svým mladším bratrem Lassem na kopci za domem. Na protest si přeje k Vánocům pod stromeček lyže, které taky dostane. Hned si je doma zkouší, ven s nimi zatím nemůže, ale ona i všichni její příbuzní doufají, že je bude moci jednou vyzkoušet na opravdovém sněhu.

Celé dny musí ležet v posteli a odpočívat. Často vzpomíná na léto ve Španělsku, kde strávila s rodinou prázdniny. Zamilovala se do místního, stejně starého chlapce jménem Sebastian. S ním trávila mnoho času. Jednou, když se potápěli, roztrhl se jí náhrdelník a korálky se jí rozsypaly do moře.

Poslední den dala Cecilie Sebastianovi svou adresu, aby mohli udržovat kontakt. On jí však ještě nenapsal a ona už ztratila naději, že jí kdy napíše.

V knize se také objevuje postava anděla Ariela. Ten navštěvuje Cecilii, když všichni ostatní spí. Stejně jako Cecilie nemá vlasy. Ariel si během Ceciliiých posledních měsíců života s ní povídá o lásce a lidských pocitech, o životě a smrti, o filozofii a náboženství. Zároveň ji tak trochu připravuje na její vlastní smrt a ona se smiřuje se svým osudem.

V závěru knihy, když je dívka na pokraji života, obdrží dopis od Sebastiana a v obálce jsou její poztracené korálky navléknuté na novém provázku. Sebastian je hledal tak dlouho, dokud je všechny nenašel a teprve potom jí dopis napsal. Cecilie je šťastná, ale zanedlouho po tom umírá.

Lucie Hřebíčková

Pavla Vrzalová

Dobrý den, paní učitelko, rád bych se Vás zeptal na pár otázek ohledně školy. Mohla, byste mi je prosím zodpovědět?

Jistě, ráda se se všemi podělím.

Pokud dobře vím, před tím než jste začala s výukou na naší škole, vyučovala jste na střední škole.

Ano, to je pravda. Na střední škole, jsem nějakou dobu vyučovala.

Je pro Vás tedy Vaše současná práce na naší škole zajímavější než práce normálního učitele? A jaká je pro Vás výuka dětí se zrakovou vadou?

Ano, je. Jako speciální pedagog získávám spoustu zajímavých zkušeností. Osobně je pro mě výuka dětí s očními vadami skoro stejná jako výuka dětí bez očních vad. Hodiny se nějak zvláště neliší.

Tereza Frenclová

Dobrý den, paní učitelko. Mám na vás pár otázek ohledně vyučování. Mohla, byste mi je prosím zodpovědět?

Dobrý den, samozřejmě ráda zodpovím na připravené otázky.

Rád bych věděl, jaké je to učit děti se zrakovými vadami a jak tato omezení, ovlivňují hodinu.

Jelikož jsem mladá učitelka, nemám tak bohaté zkušenosti jako mí kolegové (samozřejmě různorodou praxi mám, nejdelší však právě s dětmi se zrakovými vadami), tudíž nemohu zcela porovnávat. Každopádně si myslím, že se práce na naší škole nijak neliší od jiných. Možná jsou žáci šťastnější, když se něco nového naučí.

Zajímavé! Nyní bych se rád dozvěděl, jaké je pro vás být speciálním pedagogem a také, zda musíte připravovat pro děti zvláštní vyučovací materiály.

Učitel na speciální škole je povolání jako každé jiné. Vždy je potřeba se určitým způsobem připravovat. U nás je práce specifická tím, že někteří žáci pracují se zvětšovacími lupami, některým žákům zvětšujeme texty a u některých musíme počítat s tím, že na zvládnutí úkolu potřebují delší časový limit.

Anketa: Co jste dělali o prázdninách?

Daniel Kubín

O prázdninách jsem byl v Izraeli a procházel jsem si místní památky. Část prázdnin jsem taky strávil ve škole, kde jsem za pomoci kolegů vytvářel rozvrhy pro jednotlivé třídy.

Na konci prázdnin jsme taky vyrázili se školou na ozdravný pobyt do Itálie.

Helena Sochová

O prázdninách jsem byla v Krkonoších a Lužických horách kde jsme s rodinou chodili na túry. Strávený čas doma jsme využili na rekonstrukci patra.

Kateřina Kopcová

O prázdninách jsem hodně odpočívala, ale taky jsem se vydala do Chorvatska k moři. Taky

jsem byla na Lipně.

Ale ze všeho nejvíce jsem chodila se svým pejskem na procházky.

Tereza Frenclová

Na začátku prázdnin jsem navštívila Gruzii, kde to bylo velmi zajímavé.

Poté jsem jezdila po České republice, byla jsem dvakrát doma, v Jeseníkách, pak ještě v Krkonoších, kde jsem navštívila např. pramen Labe.

Konec prázdnin jsem strávila ve škole, kde jsem připravovala a zařizovala třídnické věci pro svoji třídu 9. A.

Zuzana Marková

O prázdninách jsem odpočívala

a též jsem byla v Řecku u moře

konkrétně na ostrově Carpatos .

Taky jsem byla hodně doma, kde jsem pracovala na zahrádce, taky jsem chodila s pejskem na procházky do parku.

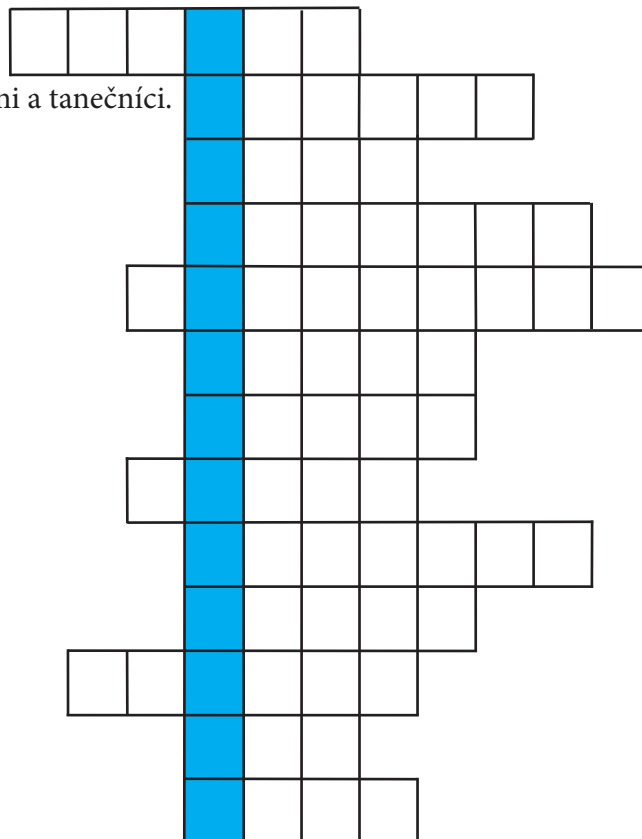
A dělala jsem domácí práce, které nestíhám v průběhu školního roku.

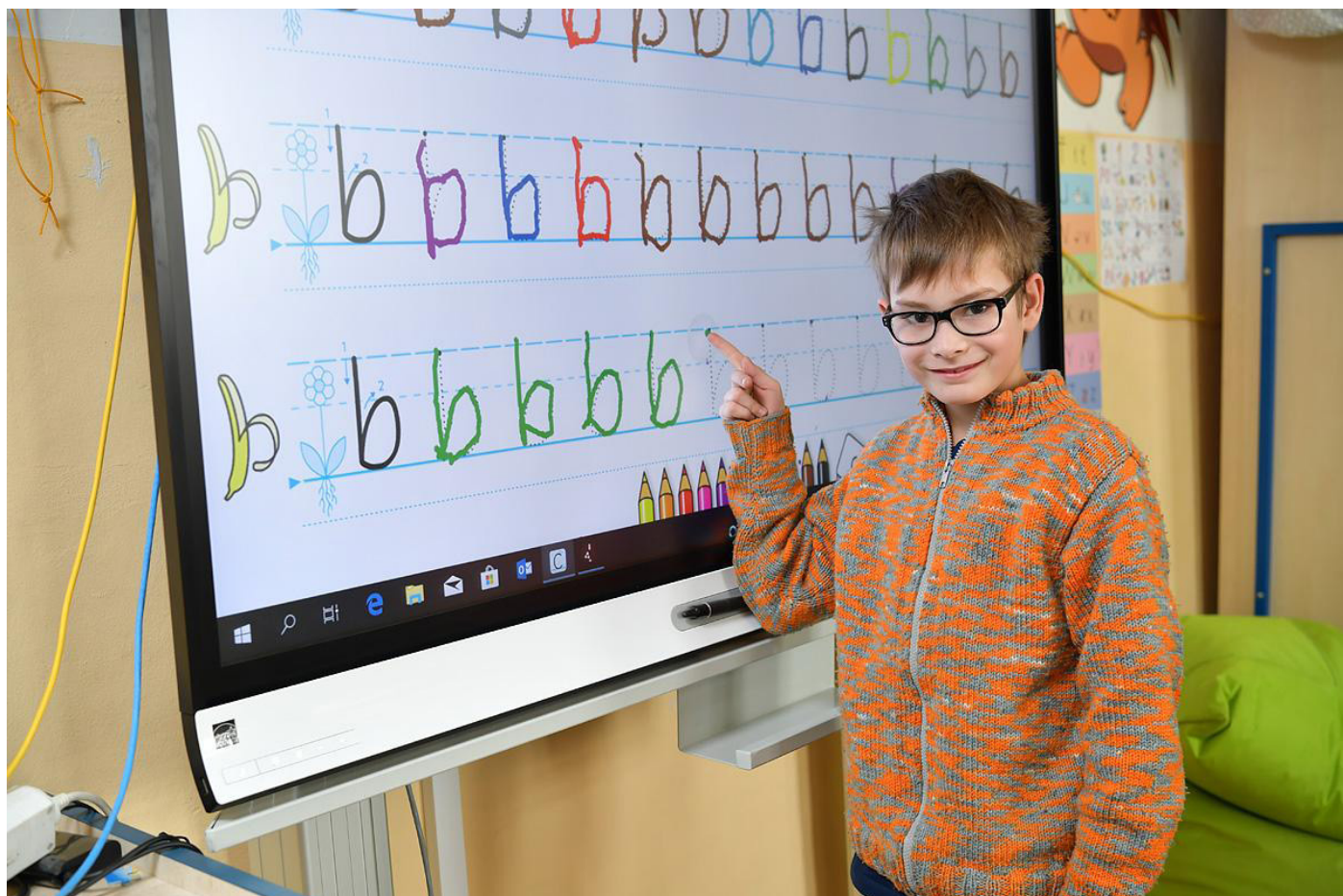
Natálie Kulíšková a Lucie Hřebíčková

Křížovka

1. Světadíl, ve kterém žijeme.
2. Místo, na kterém vystupují cvičená zvířata, akrobati, klauni a tanečníci.
3. Palivo, které se používá pro rozehrání grilu.
4. Nápoj čarodějnic.
5. Energie, která zajišťuje světlo, fungování spotřebičů atd.
6. Známý český seriál, který začíná na U.
7. Část oblečení, které nosí holčičky, slečny i ženy.
8. Hlavní město České republiky.
9. Druh sýru.
10. Vycpávka polštářů z dřívějších dob.
11. Období před středověkem.
12. Živočich s klepety (je i součástí znamení zvěrokruhu).
13. Majestátní dravec.

PŘÍSLOVÍ

V českém jazyce jsme probírali frazémy, do kterých zařazujeme také přísloví. Některé nás zaujaly, a tak je uvádíme.

- Bez práce nejsou koláče.
- Bez peněz, do hospody nelez.
- Co je šeptem, to je čertem.
- Boží mlýny melou pomalu, ale jistě.
- Co je v domě, není pro mě.
- Co se škádlívá, to se rádo mívá.
- Co můžeš udělat dnes, neodkládej na zítřek.
- Co oči nevidí, to srdce nebolí a ruce neukradnou.
- Co sis uvařil, to si sněz.
- Co na srdci, to na jazyku.
- Čas všechny rány zahojí.
- Chybami se člověk učí.
- Jablko nepadá daleko od stromů.

Zkuste se zamyslet, co tato přísloví znamenají :).